

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/49/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3824011123
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3824011123.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Lucie Horvátovej a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom C., D. E. XXX/XX, F. C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody llava, pre trestný čin prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písm. b), písm. c) s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona účinného do 15. marca 2024, v konaní o návrhu G. H., nar. XX.XX.XXXX na povolenie obnovy konania v prospech jej druha odsúdeného A. B., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. mája 2025 v Trenčíne, prejednal sťažnosť G. H. proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 03. februára 2025 pod sp. zn. 1Nt/55/2024 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 193 odseku 1 písm. c) Tr. poriadku sa sťažnosť G. H. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 03. februára 2025 pod sp. zn. 1Nt/55/2024 na verejnom zasadnutí, na podklade návrhu G. H., nar. XX.XX.XXXX na povolenie obnovy konania vo vzťahu k jej druhovi odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „odsúdený“) v trestnej veci vedenej Okresným súdom Prievidza pod sp. zn. 1T/58/2024 rozhodol doslovne výrokom s odôvodnením takto:

„ Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd zamietá návrh G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. I., J. K. XXX/X G. odsúdeného A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C., D. E. XXX/XX, t. č. v ÚVTOS llava zo dňa 5.12.2024 na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Prievidza pod č. k. 1T/58/2024, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Podaním zo dňa 05.12.2024, ktoré bolo doručené súdu dňa 09.12.2024 podala družka odsúdeného A. B. návrh na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Prievidza pod č. 1T/58/2024. V návrhu, okrem iného uviedla, že trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č 1T/58/2024 zo dňa 27.06.2024, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.08.2024 bol odsúdený A. B. uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b) Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest 28 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Výška dlžného výživného v trestnom rozkaze bola 901,22 eur. Odsúdený dňa 07.08.2024 tento dlh v plnom rozsahu uhradil. Odsúdený v čase rozhodovania o uložení trestu nebol zastúpený obhajcom s ktorým by sa mohol kvalifikovane poradiť, táto skutočnosť nastala až dňa 29.10.2024, kde v mene a v prospech odsúdeného oprávnená osoba G. H. zvolila odsúdenému podľa § 39 ods. 1 Trestného poriadku obhajcu. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má odsúdený za to, že vyššie uvedené dôkazy, ktoré neboli známe v čase rozhodovania o jeho vine a treste súdu, majú podstatný význam a dopad na jemu uložený trest, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty obnovy konania vymedzenej v § 394 ods. 1 Trestného poriadku z pohľadu nových skutočností. Odsúdený v tejto veci vzhľadom na nové podstatné skutočnosti

neznáme súdu v čase uloženia trestu navrhuje aby okresný súd na verejnom zasadnutí podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku napadnutý trestný rozkaz č. 1T/58/2024 zo dňa 27.06.2024, právoplatný dňa 03.08.2024 celom rozsahu zrušil; alebo aby okresný súd na verejnom zasadnutí podľa § 80 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zmenil napadnutý trestný rozkaz a to tak že nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov nahradí dohľadom probačného a mediačného úradníka nad odsúdeným.

Súd považoval podanie zo dňa 05.12.2024 za návrh na povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku a považoval ho tiež za návrh podaný oprávnenou osobou, za akú v zmysle § 396 ods. 3 Trestného poriadku považuje družku odsúdeného A. B..

Súd na verejnom zasadnutí vypočul odsúdeného A. B., družku odsúdeného G. H., podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil návrh číslo listu 12, plnú moc číslo listu 3 - 4, listinný dôkaz číslo listu 5, 7 - 9, pripojený spis Okresného súdu Prievidza č. 1T/58/2024 z neho najmä trestný rozkaz číslo listu 202, oznámenie ÚPSVaR Prievidza číslo listu 205.

Odsúdený A. B. uviedol, že návrh na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Prievidza č. 1T/58/2024 podala jeho družka G. H., s uvedeným návrhom je oboznámený, na tom návrhu trvá. Dôvodom podania návrhu je skutočnosť, že po tom, čo vo veci Okresného súdu Prievidza č. 1T/58/2024 bol dňa 27.06.2024 vydaný trestný rozkaz, právoplatný dňa 03.08.2024, dňa 07.08.2024 zameškané výživné uhradil. Výživné bolo vo výške 901,22 eur. Výživné nezaplatil z toho dôvodu, že mal exekúcie, táto položka exekúcie mala byť zaplatená, povedal to policajtovi, aby sa spojil s exekútorom. S exekútorom sa nedalo spojiť. V tej dobe ešte s navrhovateľkou G. H. nežil v spoločnej domácnosti. Mrzí ho to.

G. odsúdeného G. H. uviedla, že sa pridrižiava svojho návrhu na povolenie obnovy konania, ktorý podala v súvislosti s odsúdením svojho druha A. B.. Podala ho z toho dôvodu, že sa jej nezdá správne, keď zaplatil dlžné výživné, aby šiel do výkonu trestu na 2,5 roka. V čase, keď výživné zaplatil už spolu žili. Vedela, predtým ako reálne to výživné 901,22 eur zaplatil, že má zameškané výživné. Nevedeli, ale zistiť číslo účtu Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Prievidza, pracovníčka, ktorá to mala na starosti bola PN. V budúcnosti sa postará o to, aby výživné platil. Podstatné je, aby deti mali finančné prostriedky na život.

Na čísle listu 5 sa nachádza platobný príkaz Slovenskej sporiteľne na úhradu sumy 901,22 eur s dátumom splatnosti dňa 07.08.2024.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu v Prievidzi číslo 13/58/2024 vyplýva, že trestným rozkazom zo dňa 27.06.2024, ktorý bol doručený odsúdenému A. B. dňa 25.07.2024, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.08.2024 bol tento odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b) Trestného zákona k nepodmienečnému trestu 28 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Na čísle listu 205 spisu sa nachádza oznámenie Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Prievidza zo dňa 09.08.2024, podľa ktorého plnenie výživného vo výške 901,22 eur bolo pripísané na účet Úradu práce sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi dňa 08.08.2024.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom, na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Podľa § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel' svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na verejnom zasadnutí dospel súd k záveru, že nezistil podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku. Skutočnosť, že odsúdený A. B. zaplatil zameškané výživné vo výške 901,22 eur poškodenej strane Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Prievidza dňa 08.08.2024, potom čo dňa 03.08.2024 nadobudol právoplatnosť trestný rozkaz Okresného súdu Prievidza č. 1T/58/2024 zo dňa 27.06.2024; nie je podľa ustálenej súdnej praxe skutočnosťou alebo dôkazom súdu skôr neznámym, ktorý by mohol sám o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine. Trestný rozkaz bol doručený obvinenému A. B. už dňa 25.07.2024, bol poučený, že má právo podať voči uvedenému trestnému rozkazu v lehote ôsmich dní odo dňa jeho doručenia odpor a vzhľadom na to sa trestný rozkaz zruší a vo veci sa nariadi hlavné pojednávanie. Obvinený A. B. voči trestnému rozkazu odpor nepodal a trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 03.08.2024. Taktiež bol opakovaním už v priebehu prípravného konania poučený o účinnnej ľútosti zmysle § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Skutočnosť že zaplatil zameškané výživné až dňa 08.08.2024 je právne irelevantná a neodôvodňuje povolenie obnovy konania. Obnova konania by teoreticky prichádzala do úvahy len v prípade, že by obvinený A. B. zaplatil zameškané výživné vo výške 901,22 eur do dňa vydania trestného rozkazu, v tomto prípade do 27.06.2024 a súd by nemal o tejto skutočnosti vedomosť a napriek tomu by trestný rozkaz vydal.

Vzhľadom na konštatované skutočnosti bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a návrh družky odsúdeného A. B. G. H. bol podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietnutý, pretože súd nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku. “

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí okresného súdu, na ktorom bola osobne prítomná navrhovateľka – družka odsúdeného, odsúdený a jeho obhajca a intervenujúci prokurátor, podala v lehote troch pracovných dní od jeho oznámenia – vyhlásenia, písomne sťažnosť družka odsúdeného, ako osoba blízka v jeho prospech, ktorú odôvodnila tým, že odsúdený síce až po právoplatnosti trestného rozkazu uhradil dlh na výživnom, ale nepovolením obnovy konania do budúcnosti odsúdenému vznikne prekážka platiť riadne výživné, čím mu vznikne ďalší dlh na výživnom oprávnené osoby – neplnoleté deti nebudú mať uspokojené svoje nároky. Poukázala tiež na to, že uložený trest je neprimerane prísny aj v súlade s novelou Trestného zákona, čo konkrétnejšie popisovala v rámci doplnenia svojej písomnej sťažnosti.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza sa do konania neverejného zasadnutia Krajského súdu v Trenčíne k písomne odôvodnenej sťažnosti G. H., písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na podklade podanej sťažnosti G. H., ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 07. mája 2025, na neverejnom zasadnutí dňa 28. mája 2025 preskúmal podľa § 192 odseku 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť G. H., hoci je prípustnou, podaná oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, nie je však dôvodnou.

Z ustanovenia § 394 odseku 1 Tr. poriadku totiž vyplýva, že obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom (trestným rozkazom), možno povoliť len vtedy, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V konaní o povolení obnovy nie je však možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle citovaného zákonného ustanovenia obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Až po kladnej odpovedi na túto otázku treba skúmať, či ide o také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi súdu skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie, v danom prípade o vine aj treste.

Za „nové skutočnosti skôr neznáme“ v zmysle § 394 odsek 1 až 3 Tr. poriadku treba považovať také (vecné) skutočnosti, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa návrh na obnovu konania týka. Ide teda o objektívne existujúci jav, ktorý ako skutočnosť nebola príslušnému orgánu známa a nebola obsahom spisu. Nebola teda dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu, resp. vecnej skutočnosti. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle citovaného ustanovenia nemožno však považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol. Taktiež omyl súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne hodnotenie, nie je dôvodom na povolenie obnovy konania.

Podľa § 394 ods. 4 Tr. poriadku skutočnosťou „skôr neznámou“ podľa odsekov 1 až 3 je aj

a) rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého rozhodnutím prokurátora alebo súdu Slovenskej republiky alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody obvineného, ak negatívne dôsledky tohto rozhodnutia nemožno inak napraviť,

b) strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 ústavy voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takého právneho predpisu jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný.

Podľa § 394 odsek 5 Tr. poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo niektorým zo spôsobov uvedených v predchádzajúcich odsekoch, sa povolí aj vtedy, ak sa právoplatným rozsudkom zistí, že policajt alebo prokurátor, sudca alebo prísediaci v pôvodnom konaní porušením povinnosti spáchal trestný čin.

Okresný súd po správnom a zákonom procesnom postupe (prejednanie trestnej veci na verejnom zasadnutí za osobnej účasti navrhovateľky, družky odsúdeného – G. H., odsúdeného samotného, jemu ustanoveného obhajcu a prokurátora) celkom správne zistil, že v danom prípade nie je splnená ani jedna zákonná podmienka pre povolenie obnovy konania vo vzťahu k pôvodne vedenému konaniu pred Okresným súdom Prievidza pod sp. zn. 1T/58/2024, pretože v konaní o povolení obnovy konania nevyšli najavo také nové dôkazy a skutočnosti, ktoré by v zmysle § 394 odseku 1 a odseku 5 Tr. poriadku mohli viesť k zmene pôvodného právoplatného odsudzujúceho predmetného trestného rozkazu, a to aj napriek právnej argumentácii družky odsúdeného v jej písomne odôvodnenej sťažnosti. Okresný súd totiž správne dospel k záveru, že u odsúdeného nedošlo k zániku trestnosti činu podľa § 86 odsek 1 písm. a) Tr. zákona, čo nespochybnil ani odsúdený a ani samotná navrhovateľka, ktorá naopak potvrdila, že dlh na výživnom odsúdený uhradil nepochybné až po právoplatnosti predmetného odsudzujúceho trestného rozkazu. V posudzovanom prípade nejde ani o prípad, ktorý by zodpovedal dôvodu pre povolenie obnovy konania podľa § 394 odsek 4 písm. a) a písm. b) Tr. poriadku. Ani zvyšné sťažnostné argumenty tak, ako ich prezentovala sťažovateľka – navrhovateľka a družka odsúdeného, G. H. nie sú spôsobilé pri zrušení napadnutého uznesenia okresného súdu a povolenie obnovy konania v predmetnej trestnej veci odsúdeného, ktoré napadnuté uznesenie okresný súd náležite, zrozumiteľne a akceptovateľne odôvodnil a ktoré netrpí arbitrárnosťou a je tak v celom rozsahu kvalifikované. Preto krajský súd, vo vecne správnom a zákonom rozhodnutí odkazuje na podobné dôvody napadnutého uznesenia. V tomto smere krajský súd pripomína, že rozhodovanie vo veci tvorí jednotu rozhodnutie súdu prvého a druhého stupňa a pri kvalifikovanom napadnutom rozhodnutí postačuje, ak nadriadený (odvolací) súd odkáže na kvalifikované dôvody vecne správneho a zákonného rozhodnutia.

Pre úplnosť krajský súd pripomína, že v trestných veciach týkajúce sa prečinu zanedbania povinnej výživy, kde konajú orgány činné v trestnom konaní pred vznesením obvinenia a po jeho vznesení a súd po podaní obžaloby, opakovane poučujú obvineného o možnosti dosiahnuť zánik trestnosti (pri splnení všetkých ďalších zákonných podmienok), uhradením celého dlhu na výživnom, čo má obvinená osoba možnosť tak urobiť až najneskôr do rozhodnutia odvolacieho súdu. Odsúdený mal tak možnosť po pomerne dlhý čas odvrátiť svoje odsúdenie do uvedeného časového momentu, v prejednávanom a posudzovanom prípade prakticky do uplynutia lehoty na podanie odporu proti vydanému predmetnému trestnému rozkazu, spolu s podaním odporu.

Vzhľadom na uvedené dôvody preto krajský súd sťažnosť G. H., družky odsúdeného, ako osoby blízkej a oprávnenej sťažnosť podať, podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku, ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.